

Μια φορά και ένα καιρό σε ένα ορεινό χωριό του Οσούγκι.....

‘Καλή τύχη στην αναζήτηση της πηγής, Χατσιμπέι!’

‘Εύχομαι να τη βρεις σύντομα, γιατί ποιός ξέρει πότε θα τελειώσει αυτή η λειψυδρία!’

‘Θα κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ, για όλους.’

‘Πρόσεχε όμως τον Τεγκού.’

Στη διαδρομή, ο Χατσιμπέι έκανε καινούριους ενδιαφέροντες φίλους.

‘Γειά σου, είμαι ο Γιούκι Οτόκο, μήπως έχεις παγωτό;’

‘Το όνομά μου είναι Τσίκη το Κοτόπουλο και πηγαίνω στον διαγωνισμό Μις Κοτόπουλο. Μήπως θέλεις τον καθρέφτη μου;’

‘Με λένε Τανούκι. Άφησέ το σε μένα, ξέρω που θα βρεις την πηγή!’

Ξαφνικά, ξεπήδησε μπροστά τους ο Τεγκού!

‘Τι δουλειά έχετε στο βουνό μου;’

‘Ψάχνουμε την πηγή.’

‘Μμμ, λοιπόν, θα σας το επιτρέψω εφόσον υποσχεθείτε ότι θα βρείτε το πλασματάκι που έκλεψε την μαγική μου βεντάλια και τις.....τις.....τις αγαπημένες μου μπαγκέτες!’

‘Εντάξει λοιπόν....’

‘Αλλά να θυμόσαστε, αυτό το βουνό μου ανήκει!’

Πολύ σύντομα συνάντησαν μπροστά τους τον Καμινάρι, τον Θεό του Κεραυνού.

‘Ο Τεγκού έκλεψε το τυμπανό μου, αλλά εγώ έχω τις αγαπημένες του μπαγκέτες, και έτσι δεν μπορεί να προκαλέσει ούτε βροχή, ούτε χιόνι, ούτε τίποτα!’

‘Αα, γι’ αυτό δεν έχει βρέξει εδώ και τόσο καιρό!’

‘Πάμε στο φρούριο του Τεγκού να προσπαθήσουμε να πάρουμε πίσω το τύμπανο του Καμινάρι!’

Στο φρούριο του Τεγκού, οι πέντε φίλοι σύντομα πιάστηκαν στην παγίδα του Τεγκού.

‘Α χα χα χα, επιτέλους έχω τη δύναμη των ουρανών!’ είπε βρυχώντας και παίζοντας το τυμπανό του. ΜΠΟΥΜ!!!! Μέσα στο φόβο της η Τσίκη το Κοτόπουλο σήκωσε ψηλά τον καθρέφτη της και τότε ένας κεραυνός αναπήδησε πίσω μετατρέποντας τον Τεγκού σε βράχο.

‘Ναιiiiiii! Τώρα Καμινάρι, σε παρακαλώ κάνε να βρέξει ξανά. Αλλά, τι θα κάνουμε με τον Τεγκού;’

‘Ας τον πάμε στο Οσούγκι!’

Αυτός είναι ο θρύλος του Τεγκού του Οσούγκι που μετατράπηκε σε βράχο.